

MAGYAR KURIR

Bécsből, Kedden, Június 27-dikén, 1820.

Frantzia Ország.

A' milyen hevesen folyt Junius' 2-dikától fogva némelly napokon Párisban némelly piaczkon a' veszekedés, éppen oly hevesen folytak benn a' kamarákban a' vetekedések. A' Követek között a' többek felett megkülönböztették magokat Lafitte, Girardin, Keratry, Benjamin Constant, és Casimir Perrier, a' Ministerek között Gróf Deserre. Camille Jordan nevű Képviselő vetette közzikbe a' vetekedés' almáját. Ez azt jóvállotta Jun. 5-dikén, hogy minden egyéb tárgyak felett való tanácskozást szakaszszanak félbe addig, míg a' Ministerek a' látna' mivoltáról a' kamara előtt valódi nyilatkoztatást nem tesznek, s a' bűnösöknek megbüntetésekre határos eszközöket nem vesznek elő. — A' Liberálisok sokan pártját fogták a' Jordan jóvállásának, s annak megerősítését több napokon tartatott ülésekben vitatták. A' sok panaszokat végig halgatván az Igasság' Ministere Gróf Deserre, végre felment az Orátók' székébe, s egy oly heves beszédet mondott-el, a' milyent ezen kamara még keveset hallott: —

„Uraim! (így beszélt) a' ti kesergésteket s bosszankodásokat felgerjeszteni iparkodnak. Kesergésteknek valójában nagyok kell lenni, midőn azt látjátok, hogy egy már systematizált és organizált revoluzió, újszerűesétlenségeket vont maga után. De illő dolog más felől, hogy

bosszankodásokat azon lázszasztók fordítsátok, a' kik ezen rebelliót organizáltak és systematizáltak, a' kik ezt még ma is kormányozzák, a' kik ezen systema által ezen törvényhozó kamara' szabadságát megtámogták, s a' kiknek systemája abban áll: Hogy, minekutánna ezen kamarában a' nékiek nemtetsző határozásokat meg nem akadályoztathatták, továbbbi' czélzásait rebellió és erőszak által segélljék elő. Annak, a' ki emez összeseregéléseket, tolongásokat, fenyegetőzéseket, megtámogásokat mint ártatlan dolgokat úgy írja-le, s azon eszközöket, mellyek ezek ellen elő vétettek, a' közönség s ezen kamara' bosszankodásának felingerlésére fordítja, annyi, mint ezen systemát tartani, mint magát a' rebelliót organizálni. Mi közöljük ezen kamarával azon mozdulásoknak, mellyek a' tegnapi (9-dikben) estve eléfordult történeteket okozták, néhány közelébbi körülményeiket.

„A' rebellió organizáltatott. Vannak Fejei, Jeladó-szavai, Kiáltó-szavai, munkálódó módjai. Tegnap estve két főbb pontokról ment-ki. Az egygyik St. Marceau külső városának intézetett, de itt nem sült-el czélzása. A' főbb próba a' S. Martin és S. Denis bástyákon történt, a' hol a' gonosz elintézés szerént az estvéli setétséget s a' theatromról kijövőnek tolongását is használni akarták a' lázszasztók. A' kiáltozás nagyon fenyegetőző vala: nem csak éljen a' Constitú-

zió! hanem egyéb, még a Király ellen intéztetett fenyegetődzések is hallattattak (Montcalm nevű Képviselő azt erőssítette, hogy ő efféle fenyegetődzést is hallott: „A Király megesküdt a Constitúción; mi véghez viszük, hogy meg is tartja); majd felolvasom én a jegyző könyvből, hogy micsoda kiáltások hallattattak. A kinéllő eszközök semmit használtak; a Politziai tisztek iparkodásának semmi sikere nem vala, így a nemzeti örző seregekének se, sőt ezek visszanyomattattak. A Politzia lovas csapatjai, mellyek későbbre jelentek meg, ki-vont kard nélkül próbálták a tolongókat elszélesíteni, de hasonlóképpen hátra nyomattattak, körül vétettek, kövekkel hajgáltattak, pálczákkal ütettek, s más segedelemből folyamodni kéntelenítettek. Végre elérkezett Gen. Lieutenant De France, a Párisi Osztály vezére, egy Vasas Svadronnal, s parancsolta az ott álló Politziai tiszteknek, hogy intsék meg a népet, hogy oszoljon széllyel. Intését háromszor újítottatta meg. A trombitát háromszor fúvatta meg: Kövek, pálczaütések, s láz-zasztó kiáltások voltak a feleletek. Már most történt az, hogy De France a Vasasokkal a támodók közzé bevágatott; ez utolsó eszköz vala azon tolongásnak elszélesítésére, a melly rendkívül való erőszakoskodásokra akart vetemedni. A láz-zasztóknak kiáltásaik közt ez is hallatott: Éljenek a mi Manchesteri rokonaink! (Erre nagy zúgás hallatott a Liberalisok padjáról; némelyek így kiáltottak: Ez a Politzia-tól jön — már ez igen sok! — Perrier: Nem igen sok, hanem igen kipallérozott!)

olvasom, mellyet az estvéli történetekről hozzám ezen Katonai Osztálynak vezére Gróf De France küldött. Azt azonban, hogy a láz-zasztók így is kiáltottak: Éljenek a mi Manchesteri rokonaink, a Politziai lovasságnak az előbbeni napokról beérkezett tudósításai is bizonyítják. — „Uraim! (itt már egyenesen a Liberalisoknak fordulva beszélt a Minister) Ha azt feltennök is, hogy ezek a mozgások valósággal az Országlással meg nem elégedő polgároknak mozgásaik legyenek; ha azt feltennök is, hogy ezen kézművesek, kik a magok dolgosi ruházatjokban voltak a lármázók közt; értenék is azt a kérdést, a melly felett mi ezen kamarában a Válosztó gyűléseknek két grádicsaikra s az egyenes és Candidatusi Válosztásokra nézve ily régen vetekedünk; és ha éppen e volna is az a tárgy, a melly őket ennyire feltűzesítette: azt csak ugyan nem erőssíthetik Uraságtok, hogy a feljebb felhozott kiáltás csak magától ment ezen kézműveseknek a szájába. Hanem abból, a mi valóságos igazság, abból, a mi felől ezen kamarának számossabb része és Frantzia Ország meggyőzetten van, hogy a rebellio organizáltatva van, hogy kiáltó (parola) szavak vagynak kiadattatva, akár ki könnyen általláthatja, hogyan lehettenek eme kiáltások ezen mesteremberek jeladó szavaiká. És ha Uraságtok azt is fontolóra veszik, hogy ezen kamarában a Válosztási új törvény a Boin Ur megjobbításával tegnap meghatározottak: így már a több kiáltásoknak értelméről is könnyen képzelődhetnek. Ezen kiáltások ilyen szavakkal fordulnak elő a Jegyző-könyvben: Kövelvaló hajgálódzások történtek, s ily láz-zasztó kiáltások hallattattak: Vesszenek-el a kamarák! Vesszenek-el a Royalisták, az Emigransok,

„En nem Históriát beszéllek (így folytatja a Minister), hanem azt az előadást

a' Missionáriusok, a' Vasasok, 's a' Dragonyosok! — „Hogy mind ezek systematizáltatott organizálódás szerént történnek, tagadhatatlan dolog. Tagadhatatlan az, hogy ezen mozgásoknak kormányoztatni kell. Az Országglószék nyomokba indult a' lázzasztóknak; reménlhetjük, hogy materialis bizonyságok fognak napfényre hozattatni (A' Liberalis padról egyszerre így kiáltottak-fel sokan: Annál jobb!). Ha egyszer ezen első Kormányozók felfedeztetetnek, majd könnyebb leszén véget vetni a' rebelliónak. (Ismét: Annál jobb!). —

„Már most Uraim! mit fogtok azokról a' sok iparkodásokról itélni, mellyek ma ezen Orálószékből részint az indulatoknak még nagyobb felgerjesztetések, részint a' lázzasztó cselekedeteknek mentetések végett, beszéltettek? (Erre ismét morgás támodott 's illy kiáltás hallatott a' Liáerálisok' padján: „Már ezek személybántások!“) — Nem Uraim! én éppen az egyenes úton menek; nem bántok én senkit személyesen, csak cselekedeteiknek 's vélekedéseiknek adok igaz nevet. (A' Liberalis oldalról: Az Ur azon két személyekről beszéll, kik itt előbb beszéllének). — Ezen kamara a' bizonyságom, hogy személyek ellen semmit se' beszélltem; 's meg vagyok győződve, hogy ezen kamarának nagy többsége úgy itél, mint én. (Ugy van! — ekképpen felelt a' Centrum 's a' jobb oldal). Mit itélnék Uraigtok azon iparkodásokról, mellyek itt benn a' végre tétetnek, hogy ott kűnn az indulatok, az Országglószék ellen, melly a' rebelliót elnyomni iparkodik, még jobban felingereltessenek 's végső próbákra vetemedjenek. Uraim! mi már akkor felvettünk ezen vérontásokra való vetemedé-

sektől, midőn Nizzából lett visszaérkezésünk után ezen székből emoz ingerlő beszédeket hallottuk; 's azonnal ezen székre felszaladván, megmondtuk néktek: „Hogy, ha a' rebellió ki út, a' kiomlandó vér a' ti fejetekre háromlik.“ — Mit gondoltok azon erőszakos egyesületről, mellyet az ezen kamarában a' személyes szabadságnak egy ideig lejendő felfüggesztésére nézve hozatott törvény ellen csináltatok 's közönségesen kihirdettettek! Ezen kamarának lelkiismeretéhez fordulván, attól kérдем „Hogy, ugyan ha most fegyveresei nem volnának az Országglószéknek, ha az Ujságok a' rebellió' tüzet kedvek szerént éleszthetnék: mi lenne a' Királyságból? mi lenne a' Hazából? — Hanem, elébb hogy sem beszédemet végezném még egy más költeményre is meg kell felelnem, a' melly ugyan ezen Orálószékből erőssítettett. Ez az: „Hogy mi a' nemzeti őrző seregüket elnevesézni engedték 's csak a' regularis katonaság' organizálására fordítottuk volna iparkodásunkat. E' hamis Jelkűség; csak Páris kiállíthat, ha kívántatik 25—30 ezer nemzeti őrzőt a' síkra. — A' mi vágezetre azt a' jóvállást illéti, hogy a' tanácskozásokat ezen veszedelmés környülállásokra nézve szakaszszuk félbe, e' gyaníthatóképpén csak valami fogás; de nagyon rút fogás; és így cselekedni útálatos gyáva-ság lenne. Akár melly veszedelmek következnének, nem kellene félbe szakasztani üléseiteket; hanem azt kellene cselekednetek a' mit más Országokban cselekesznek veszedelmek idején a' nemzet' képviselő tanácsai; Perma nenseknek (szüntelentartóknak) hirdetik üléseiket. Az ilyen nagy tanácsok éppen a' veszedelmek idején köteleztetnek tanácsaik által leginkább segíteni a' thronust.“

Ezen beszéd után Constant, Lafitte, Perrier s mások még egyszer felállottak s újabb véres történeteket hordtak-fel, de ezeket se hagyta Gróf Deserre felelet nélkül, hanem ismét felállott és ugyan letorkolta őket: „Nem állhatom, Uraim! hogy illy sok hamisság, illy sok hazug erőssítések ellen ismét ki ne bocsátkoznak. Ne ellenkezzetek, Uraim! önnmagatokkal. Azt kívántátok, hogy magyarazzuk-ki magunkat a történet dolgokra nézve: s már most a valóságos jegyzőkönyvből hallott czikkelyek kedvetleniteneik benneteket. Esküvéssel erősítem: „Hogy gyalázatos hazugságok, a mit felhordtatok, tudniillik; hogy a Király seregei a Király által kinevezetett tisztéken és vezéreken kívül másoknak engedelmeskednének; hogy a katonaság megrészegített s a gyilkolásra buzdított volna, sőt ugyan azon katonákat, kik a lázasztók által megtámogatottak, magoknak az ő vezéreiknek s tisztjeiknek kellett mérséklenni s tartóztatni, s több effélék. A reguláris seregek csak azután fordítottak szolgálatra, minekutána egyebeknek, t. i. a Politzia tisztjeinek, az ö lovaságának, s még a nemzeti örző seregeknek is, pedig a mellyekben a polgárok eránt valami atyaiság is látszik lenni, minden iparkodásaik foganatlanok maradtak volna. Ily környüállások között vádolni a Ministereket, kik minden lehetőséget elővesznek a lázasztóknak megzaboloztatásokra, égre kiáltó vétek.“

Juniu 9-dikének estvéjétől fogva még 13-dikban is telyes csendesség uralkodott Párisban, hanem az előrevaló vigyázási készülétek mind úgy fennállottak, mint a lármas napokon; az ágyuk s katonaság kiállítottak, s több effélék. —

Marschal Oudinot gyógyulgatott. — Boydet, az Aristarque feleleteltartozó írója, perbe czítáltatott, s meg nem jelenvén, per contumacia'm, öt esztendeig tartó fogságra és 10,000 Frank birságra ítéltetett; így Lemaire a Variete Historique írója is ugyan olyan büntetésre, illy czimú tárgynak kiadásáért: Le Gouvernement Occulte. (Azt, hogy a Royalisták a Király törvényes Országlásán kívül titkos Országlást gyakorlanának, már rég vitatják a Libéralisok.) — A Renommée a Czensúrai Biztosság Tanácsa által Jun. 14-dikétől fogva egy hónapig megállítottott. Gondolják, hogy annak első Redaktora, Követ Benjamin Constant, a Párisi Kurirhoz fogja magát csatolni. — Polgár Arbaud, ki a Követek kamarájához kérelmet adván-be azt kívánta: „Hogy határozassék-meg törvény által, az, hogy oly esetekben, ha a Király meghalna, lemondana, vagy le-tennék, mit kellene cselekedni: a Vári Departament Esküdttjei által nyolcz hónapi fogságra és 100 Frank-birságfizetésre ítéltetett. — Straszburghban is lefolyt egy Ujságírói per. Ott ezen új esztendőtol fogva Alsatziai Patriota név alatt jelent-meg egy Ujság; Marchand és Flaxland voltak főbb íróji. A Censúra vizsgálattatásakor ez is megszűnt; de utolsó levelét néhány tilalmas czikkelyek által tette nevezetessé, s most ezekert pereltettek-meg nevezett íróji: de büntelneknek mond-ta-ki őket az ítélszék. Mint a Vád-aktájában mondatik, a Király megsérthetlenségét s a thronusra való következési rendet támogattak-meg az írók, de egyébképpen is megbántották ő felségét s a familiáját. Egy különös vád-pontul szolgált az is ellenek, hogy ők is kiadták azon nemzeti pénz-gyűjteményről

való hirdetést, melly azoknak határozta-
tott, kik a személyes szabadság meg-
szorításáról szolló törvénynek felfüg-
gesztése alatt fogságot fognak szenvedni.

A' Gazette-de-France szerint Junius'
13-dikára viradó éjjel meg akarták gyuj-
tani az Angouleme Kir. Hercegné istáló-
ját; egy csomó meggyújtott taplót ve-
tettek-be egyik kitört ablakán: de hamar
észre vették az inasok 's megoltották.

* * *

A' Párisi legújabb tudósításaink Jun.
15-dikéig terjednek, 's főbb és fontosabb
foglatatok abban áll: „Hogy ott akkor is
telyes csendesség uralkodott. A' Fábrikás,
Kézmives 's egyéb háznépes emberek
nyomtatott parancsolatot kaptak, hogy a'
hozzájok tartozó munkásokat, eselédeket,
és gyermekeket minden lázadási tolon-
gásoktól tartóztassák-el.

A' Bavariai Közlöny Ujságban így
irt egy Párisi levelező Junius' 13-dikán:
„Brestben és Rennesben is lármás tolon-
gások történtek. Itt az ifjak közt, ott a'
porseregben akar uralkodni a' Liberalis-
ság. Rennesből azt jelenti a' tele-
graf, hogy egy pár napok előtt ott is
bölcsőbbek akarván az ifjak lenni a' vé-
neknél, a' köz nép az által nagyon meg-
hántatott; rútul akart banni az ifjusággal;
csak aligalig oltalmazhatta - meg a' Magis-
tratus és az ott lévő Légión. De több ifjak
elfogattattak, 's mint Párisban történt, itt
is néhányak kizárattak az Oskolákól. Brest-
ben a' Missionariusokkal történt ismét va-
lami láрма — hanem első lévén, a' tu-
dósításnak több részét lemošta a' telegraf-
ról.

Párisban a' Törvényt-tanulók között
8-czat, az Orvoslást tanulók között 5-töt
tiltott-ki a' tanulásra ügyelő Biztosság az
Oskolákból az utóbbi lármázásokért.

Ujabb Ujságok.

Orosz Birodalom. — A' nyári
lakásul szolgáló Császári kastély, Zars-
koje-Selo, a' mellette lévő nevelési
épületekkel egyetemben, Május' 24-di-
kén nagyobb részint a' láng' prédájává
lett. A' Császár és Császárné, kik most
éppen ott laktak, az Özvegy Császárné
Pawlowski nevű kastélyába mentek által
lakni, a' ki maga most Gatschinában la-
kik. — A' tűz-oltó edényeket S. Peters-
burgból vitték-ki nagy sebességgel, a'
melytől három Német mértföldnyire esik
Zarskoje-Selo.

A' Ménusi Frankfurti Ujság szerint
Orosz Császár ö Felsege minden Európai
Hatalmasságokhoz Nyilatkoztatást küldött
azeránt: „Hogy micsoda néző-ponttól te-
kinti a' Spanyol Országban és annak Con-
stitúzióján eléfordult változásokat.

Már S. Petersburg és Cronstadt kö-
zött is minden napi útát tesz', mint írják
nagy haszonnal, egy gőz hajó. Nagyon
könnyíti a' kereskedésnek folyamatját.
Baird nevű magános ember állította-fel.

Török Birodalom. — A' napok-
ban oly hírek kezdtek vala szárnyalni a'
Török határszéleken, hogy ha meg talál-
nának valóságosulni, sok vérontástól le-
hetne félteni azon vidékeket. Hogy a' do-
logban lenni kellett valaminek, azért lát-
szott hitelesnek, hogy Ujságlevelek is, 's

Konstanczinápolyi tudósítók is írták. A' dolog így adatik elé: „A' Janai (Depedelenli) Ali Pascha, a' ki Depedelenlinek csak a' maga Janinától 24 óra távolságra lévő születése helyéről nevezetik, a' Portához tartozó engedelmességről lemondván, maga akar Urrá lenni, s ha még ki nem hirdette is (igy szoll a' Genévai Ujság), de kételkedésen kívül azon jártatja az eszit, hogy Maczedoniai Király legyen. Maczedoniában, Thessaliában, és Rumeliában közel 20 ezerig való Görögöket fellázasztott, s a' vidékekről mindentünnét Görög és Török Kezeseket fogdosztatott össze, s Janina várából a' háznépeket kiküldvén, ezen Kezeseket zárta-be oda, sőt a' városban is némelly házakba. Janina körül mély árkok ásat, mellyen éjjel nappal dolgoznak. A' Papok s az aszszony nép sincsenek kivéve; ezeknek is ásni s dolgozni kell. Nagyobb erejét Janina és Prevesa között az úgynevezett Ót-kútnál gyűjtötte össze; hol áll az ellene kiküldetett Török erő, nem tudják. Delepedenli-Janina mellett 100 kenyérsütő kemenczét, s Janina és Prevesa között telegrafokat csináltatott, mellyeknek segedelmével minden másfél óra alatt hirt veszén a' tenger partról. — Valami Epirusi levelező azt erősíti egy Romai Ujságban, hogy a' Török Császár négy Paschát küldvén Delepedenli ellen, mind a' négy hozzá pártolt. — Régebben még azt is írták, hogy a' Görög vallásra állott volna Delepedenli, de erről most halgatnak. — Valami levelek szerént már egyszer úgy megverte volna ez a' pártos Pascha a' Török Császár armádáját, hogy, ha úgy van, 20,000 ember esett-el belőle: hanem mások kétségesítik ezen leveleket,

nem tartván hitelesnek, hogy a' Császártól ellene küldetett Paschák már oly nagy armádát gyűjthettek volna, hogy 20,000 embert össze lehessen belőle vagdálni, s még is hírmondani is maradjanak.

Nagy Britannia. — Az Alsó-házban Jun. 7-dikén két nevezetes Akta fordult elé; egyik a' Királyné által beadott Nyilatkoztatás, másik Minister Castlereághnak arra elmondott beszédje. Ezeket a' jövő péntekre kéntelenítettünk halasztani — most csak azt jegyezhetjük meg meg röviden, hogy a' Királynénak Londonban való jelenléte (magának a' Ministeri Kurirnak tudósítása szerént) a' népnek sok lármázásra adott alkalmatosságot. Nékány száz emberek minden este rendszeren össze gyülekeztek a' Wood háza előtt, s elébb az abban szállva volt Királynénak éljent!kiáltván, azután megindultak az uczákon, s parancsolták, hogy az ablakokat világosítsák ki; s azoknak, a' kik engedelmességre nem akartak, ablakaikat bevették. Így tettek a' Király testvére a' Clarenczei Herczeg' két nem-törvényes házosságból született lányainak, a' Fitz-Clarence Kisaszszonyoknak, így a' Sidmouth s Castlereagh Ministereknek s a' Király egyéb esmeretes barátjainak házablakaikkal, s kiváltképpen a' Gróf Hertfordéval. A' Wood háza előtt elmenő embereket, kivált a' liberális kocsisokat, arra kényszerítette a' nép, hogy a' kalapjokat vegyék-le. — Még a' Karlingtonhousei kastélynak, melyben a' Király lakik, rostély-kapuját is betörni s az Udvarára bemenni akartak, hogy annak ablakait is beverjék. De nem törhették-be a' rostélyt. A' strázsáknak meg volt parancsolva, hogy csak végső szükségben yegyek hasznát a' fegyvernek.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Sátor-Alja-Ujhely, Junius 10dikén. — Zemplény Vármegyének közönségesen ismért bölcseségű 's egyenességű Fő-Ispánja Nagy Mélt. Gróf Eszterházy József Ur O Excell. e' holnap 6, 7, és 8dikán tartotta a' Tisztválasztó-Széket. Képzeltetlen az, hogy a' szmszéd Vármegyék-ből melly számos Szemlélők gyöülekeztek fel azon új módnak szemlésére, melly által, az eddig szokásban volt felkiáltások helyett, a' vokok most golyóbisok által fognak beszédeni. Ő Excell. a' Fő-Ispán már egy héttel elébb megjelene, 's a' Megye' Rendeivel a' Köz Gyűlésben tanácskozott azon szerek és rend felől, a' mellyel a' Nemesi Szabadságnak ezen gyakorlása tartassék; 5 dikben pedig titkosabban értekezett némelly Kiválasztottakkal az cránt, hogy a' hivatalokra candidálatni kiket óhajtának minden mások felett; igen jól értvén; hogy ez a' nagy munka csak ott mehet jól és nyugalomban, a' hol a' Kormányzó és Kormányzottak egy lélektől lelkesítenek, egymásnak óhajtásait értik, 's egymást kölcsönösen felvilágosítják, 's megbizonyította, hogy a' hol a' Törvény tiszteltetik, 's a' Kormányzó olyakat candidál a' kikkől választanilehesen, a' Kormányzottak pedig nem kívánnak candidálni is, minden jól megy. Első Al-Ispáni hivatalában Mélt. Consiliarius Szenierei Szemere István Ur meghagyott csaknem ezerháromszáz vokok által. Meghagyott Második Al-Ispánunk Tekint. Magyar-Szögyényi Sögyényi Ferencz Ur is, ki már az elsőbb Al-Ispán. ságra csaknem ötszáz vokokban tapasztalta a' Rendek' szeretetét. Ekkor a' Fő-

Ispán Tek. Szirmai Szirmay Ádám Urat viselt Fő-Jegyzői hivatalában megerősítette, Mélt. Gróf Mailáth Antal Urat honorárius Notáriusnak kinevezte, 's a' munka' folytatását más napra tetteátal.

A' második és harmadik nap következő Tisztek választattak és nevezettek: Első Al-Jegyző: Udvardi Kossuth András; Második: Revisnyei Reviczky János; Harmadik: Szemerei Szemere Péter; 's tiszteletheli-Al-Jegyzők: Füzeséri Füzeséry Ágoston, Ocskai Ocskay István, Dráveczky Aloyz.

Beszédök: A' Hadi-Pénztáré: Szirmai Szirmay József (a' megholt Udv. Consiliarius' fija); a' Házic; Szelefarnosi Bodó Lajos; Szamvevő Nemethy Gábor.

A' Levéltár' Gondviselője: Buzithai Zeldmájer József; Segédje: Kassay Sámuel.

Fő-Fiscális: Csabai Dókus László; Elsőbb Al-Fiscális-Tállyai Szikszay János; Második: Tolcsvai Nagy Lázár. Tiszteletheli Al-Fiscálisok: Incedy József, Szelefarnosi Bodó Tamás, Eperjesy Góbert, Mathézy Miklós, Stépán László, Papp István, Képes Sámuel, Ifjabb Rozgonyi József, Balásházi Balásházy Ferencz.

Járásbeli Tisztek. — A' Hegyaljai Járásban: Fő-Szolgabíró Kaszner János; Al-Szolgabírák: Csabai Dókus József és Palóczy Mihály. Adószedő: Kozák Károly. Fő-Esküdtek: Kozma András, Szent-Máriai Szentmarjay Imre, Gyergyó-Szent-Mihlói Gergelyi Máté.

A' Bedroközi Járásban: Fő-Szolgabíró Szent-Iváni Szent-Ivány Károly. Al-Szolgabíró: Barczy Gáspár. Adószedő: Görgei József. Fő-Esküdtek: Ifjabb Bo-

ronkai Boronkay Zsigmond és Lacsni János.

Az Ujhelyi Járásban: Fő-Szolgabíró Cseleji Kolozsy József. Al-Szolgabírák: Görgei Görgey Antal és Ifjabb Bernáthfalvi-Bernáth János. Adószedő: Marsalkó József. Fő-Esküdtek Kozma Miklós, Olesvári Olesváry Miklós, Balásházi Balásházy Tamás.

A Sztrópkai Járásban: Fő-Szolgabíró Ipi Bydeskúthy Mihály. Al-Szolgabírák: Füzesei Füzesei János, Szalafői Bekes Antal. Adószedő: Szent-Léleki Mészáros Antal. Fő-Esküdtek: Szegfalvi Szeghy Imre, Pandák László, Kulín Menyhért.

A Homonnai Járásban: Fő-Szolgabíró Farkasfalvi Mauksch Mihály. Al-Szolgabírák: Vas Antal és Cseleji Kolozsy Károly. Adószedő: Zelvey István. Fő-Esküdtek: Füzesei Füzesei Dániel, Stépán László, Bernáthfalvi Bernáth József.

A Görögényi Járásban: Fő-Szolgabíró Nemes-kéri Tomsics István. Al-Szolgabírák: Szemerei Szemere József és Kupisingi Horváth Antal. Adószedő: Felső-Vályi Vályi Antal. Fő-Esküdtek Nagy-Csepessányi Wladár Pál, Zaborszki Zaborszky Gáspár, Csicseri Ormós Károly.

Tiszteletbeli Al-Szolgabíró: Vámosy Mihály, eggyzersmind az Első Al-Ispáni hivatal Bőjegyzője.

Tiszteletbeli Esküdtek: Szirmai Szirmai Hugo (Ándrás' fja, Pazdicsról), Képes József, Kozma Pál, Hlavathy János, Oláh János, Éles Zsigmond, Székely Elek, Eszenyi Tamás, Pilizsi László, Szabó Gábor, Köröskényi Ferencz, Klobusiczki Klobusiczky András, Szenczy András, Fridrálzky István, Kecskeméthy József, Rakásnyi Pál, Révész Sándor, Boronkai Bo-

ronkay Mihály, Szepsy János, Udvardi Kossuth Imre, Nagy József.

Fizetéssel való Írók: Éles Zsigmond, az Első Al-Ispáni, Schlosser Ferencz, a Második Al-Ispáni, Hanzéli János és Terestyéni István a Jegyzői hivatal mellett.

Uti Felvigyázók: Inczedy Sámuel és Körtvélyesi Körtvélyesy István.

Köz Bátorúságra ügyelő Biztosok: Nagy József és Turóczy Mihály.

Várnagy: Szendrői Göcze Ferencz.

Hajdúk Hajdnagya: Bodczay Sámuel.

A más Vármegyéből megjelent Vendégek gyönyörködve látták mind azt hogy a' Megye' Rendei mennyire szeretik az egy mást példás szeretettel szerető két Al-Ispánt; mind azt hogy valótlan beszéd vala, a' mit az egyik félnek a' másik fél ellen való készülletei felől némellyek elhíresztelték volt; mind azt hogy a' lefényesebb házak' gyermekei is készeknek bizonyították magokat a' haza' szolgálatját a' legalsóbb polczon kezdeni, és így érzik, hogy a' köz ügy' segéllése 's a' haza' szolgálatja tiszteletes dolog, tiszteletesen viseltetik, 's a' haza' polgárai a' köznek tekintetében mind egyenlők. Egyéberánt ez a' jól és szerencsésen ment nagy munka a' Fő-Ispán' és az elsőbb tagok' bölcseségének, nevezetesen az egész Ország által tisztelt hűségű Gróf Ladányi Schmdieg Ferencz, Nagy Mihályi Gróf Sztáray Albert és Cserneki 's Tarkói Gróf Dezsöffy József Urakének, csalhatatlan bizonsága. Éljen a' Haza' igen kedves Nádora, ki a' Pest Vármegyei Tisztválasztó-Széken a' maga nagy lelkét tündököltette, 's nagy példát adott! éljenek a' megnevezettek, kik a' nagy példát lelkesen követték! virágozzék a' Haza 's ez a' sok nagy fiakkal dicsékehető szép Megye! —